

CĂRTI ÎN FLĂCĂRI

Genevieve
Cogman

Traducere din limba engleză de
IULIA DROMERESCHI

ARMADA

INDICAȚII OFICIALE ALE BIBLIOTECII PRIVIND DEPLASĂRILE

Avertismente în vigoare

Următoarele porți sau Traversări între Bibliotecă și celelalte lumi sunt interzise până la noi ordine. Excepție fac situațiile în care Bibliotecarul (Bibliotecara) ce dorește să se deplaseze spre ele are permisiunea scrisă a unui superior.

LUMEA A-215: STARE – ÎN RĂZBOI

Această lume alternativă este, în prezent, în plin război termo-nuclear. Au avut deja loc câteva bombardamente cu arme nucleare. Pentru siguranța personală, recomandăm ca niciun Bibliotecar să nu pătrundă în această lume, cel puțin în următorii doi ani. Oricine are nevoie de mai multe informații este rugat să o contacteze pe Vasilisa prin sistemul de e-mail al Bibliotecii.

LUMEA A-594: STARE – INFESTARE CU HAOS

Nivelul de haos din această lume a crescut alarmant și a atins o stare prezumtivă, spre conglomerată. Pentru cei care nu-și amintesc noțiunile de bază, asta înseamnă că întreaga lume este în pericol să fie complet absorbită de haos. Este un pericol real și imediat pentru toți Bibliotecarii care încearcă să o viziteze. Încercarea de a pătrunde în această lume

printr-o Traversare ar risca expunerea Bibliotecii la contaminare. Nu încercați să salvați cărți din această lume, pentru că nu vi se va permite să intrați din nou în Bibliotecă după aceea! (NOTĂ: Excepția generată de permisiunea scrisă a unui senior *nu se aplică* acestei lumi. Nu se va acorda nicio permisiune.)

LUMEA B-12: STARE – LUPTE PENTRU PUTERE

Această lume alternativă este, în prezent, câmpul unor lupte pentru putere între dragoni și Neamul Frumos. Faptele sunt incerte, însă agenți ai ambelor părți au încercat să preia controlul asupra Imperiului Otoman, care conduce majoritatea acestei lumi. În interesul menținerii neutralității, vom rămâne în afara conflictului și, prin urmare, nu vom intra în această lume. Dacă vreo persoană care a vizitat-o anterior are informații privind situația politică (perimate sau nu), este rugată să îl contacteze pe Candid, prin sistemul de e-mail al Bibliotecii.

LUMEA B-474: STARE – VENDETTA PERSONALĂ

Îl felicităm pe Alastor pentru că a recuperat un exemplar din manuscrisul nepublicat al continuării cărții *Frankenstein*, de Mary Shelley. A fost descoperit în biblioteca particulară a unui membru al Neamului cunoscut drept Lordul Judecător. Din nefericire, acesta a declarat că va ucide orice Bibliotecar ce îi va ieși în cale în următorii cinci ani. Pentru că B-474 este locul în care s-a petrecut furtul, toți Bibliotecarii sunt îndemnați să evite această lume până la noi ordine. Alastor va rămâne în Bibliotecă în următorii cinci ani. Este disponibil pentru novicii și Bibliotecarii de rang mediu care doresc prelegeri despre *Ținte de bun-simț și evaluarea rezonabilă a amenințărilor*.

LUMEA G-133: STARE – INTERESE POLIȚIENEȘTI

Traversarea spre această lume este interzisă cel puțin în următoarea lună. Forțele polițienești ale Imperiului Franco-Prusac se interesează prea îndeaproape de poartă. De asemenea, dorim să afirmăm cât se poate

de limpede că Bibliotecarii *nu au permisiunea* de a folosi Biblioteca în vederea transportării de ouă de dinozaur. Dacă vor nesocoti această regulă, sub nicio formă nu trebuie să atragă atenția autorităților din interiorul lumii. De fapt, am dori să le reamintim tuturor că ne aflăm aici pentru a colecta cărți, nu dinozauri. Bibliotecarii care manifestă probleme în ceea ce privește această distincție ar trebui să facă un curs de reîmprospătare a cunoștințelor de bază.

LUMEA G-522: STARE – POARTĂ STRICATĂ

Această Traversare s-a comportat ciudat și nu a funcționat când Ekake a vrut să o folosească. Investigăm situația, iar călătoria în această lume alternativă nu este recomandată, până la noi ordine. Ekake se află sub îngrijire medicală și vom oferi mai multe informații de îndată ce va redeveni conștient și ni le va putea da.

PROLOG

De la: Peregrine Vale, Baker Street 221B¹

Pentru: Inspectorul Singh, Noul Scotland Yard

Singh,

Pentru numele lui Dumnezeu, chiar nu ai nicio provocare pentru mine? Londra e o baltă puturoasă, iar răufăcătorii săi sunt mărunți, lipsiți de imaginație și deloc interesanți. În ultimele câteva săptămâni, aproape că am înnebunit de plictiseală. Nimic nu pare demn de timpul meu sau de atenția mea. Chiar și cercetările proprii îmi par o risipă de efort. Trebuie să primesc un caz ca lumea, altfel mașinăria reprezentată de creierul meu va începe să râșnească în gol.

În ce privește întrebările tale despre crima Rotherham și despre presupusa activitate de bântuire de la instalația de pompare de pe Tamisa, aș fi crezut că e limpede legătura dintre ele.

Ar trebui să fie evident că victima a fost momită să vină la noile membrane de ultra-filtrare de la instalația de pompare de pe Tamisa și ucisă acolo. Trupul bărbatului a fost trecut prin sistem, pentru

¹ Detectivul Sherlock Holmes, personajul literar creat de scriitorul britanic sir Arthur Conan Doyle, ar fi locuit la această adresă londoneză împreună cu doctorul John H. Watson. Adresa era fictivă în epoca în care au fost scrise aventurile, căci Baker Street nu era suficient de lungă, încât să existe acest număr. În prezent, la 221B se află Sherlock Holmes Museum (n. red.).

a-i umple plămânii cu apă proaspătă și a oferi astfel greutate afirmației că fusese înecat în lacul Serpentine din Hyde Park, unde i s-a găsit cadavrul. Verifică posesiunile financiare ale nepoatei lui Rotherham și biblioteca ei personală! Cred că acolo vei găsi dovezi ale studiilor sale științifice. Alibiul pe care i l-a oferit soțul său acestei nepoate este îndoielnic și probabil că el va ceda sub presiune.

Winters și Strongrock nu sunt în Londra, în prezent. Au plecat în misiune într-una dintre lumile lor paralele. Din câte mi-a mărturisit Strongrock, Winters are parte de neplăceri venite din partea superiorilor pentru că și-a părăsit postul când i-a sărit în ajutor. Absurditățile birocratice tipice! N-or fi fost de acord superiorii ei cu metodele adoptate, însă a obținut, oricum, rezultatele dorite. Îndrăznesc să afirm că ar fi putut fi mai rău.

Dă-mi un caz, Singh! M-ar ține ocupat și Dumnezeu știe câtă nevoie am de asta! Gândirea logică și rațiunea sunt cele mai bune leacuri pentru lipsa mea de ocupație curentă și mă vor ține departe de alternative mai rele.

Vale

CAPITOLUL UNU

Lumina dimineții se reflecta în sticla ferestrelor și în lamele ghilotinelor din piața centrală. Porumbeii se ciondăneau zgomotos prin șanțuri. Puteau fi auziți doar pentru că, în rest, domnea o liniște mormântală. Doar scârțâitul roților căruței și pașii moi o întrerupeau.

Irene simțea că liniștea transmitea groaza într-o măsură și mai mare, parcă, în jurul ei și al lui Kai. Trecătorii le evitau privirile, disperați să nu le atragă atenția. Totul din cauza uniformelor „împrumutate“, firește. Tuturor le era teamă că, într-o zi, Garda Națională s-ar putea să vină după *ei* și să îi târască departe, învinuindu-i de comiterea unor activități contrarevoluționare. Ar fi urmat întemnițarea, procesele și ghilotina...

Ținutele lor reprezentau, așadar, deghizarea perfectă pentru a trece neobservați. Oamenii nu se uitau de două ori la cei din Garda Națională, ca nu cumva aceștia, la rândul lor, să se uite de două ori la ei.

Cei doi cotiră pe o stradă și merseră de-a lungul ei, în același pas, îndepărtându-se de ghilotine. Irene simți o ușurare irațională. Chiar dacă nu erau încă în afara pericolului, măcar era scutită să mai vadă mașinăria care i-ar fi putut tăia capul.

– Cât mai avem? murmură Kai, din colțul gurii.

Chiar și în uniformă lipsită de farmec a Gărzii Naționale, compusă dintr-o haină groasă, de lână neagră, și din pantaloni asortați, cu o eșarfă tricoloră, asistentul ei reușea să arate aproape

ireal de chipeș. Soarele îi sclipea în părul negru și îi atingea fața, care plesnea de sănătate. Mergea ca un aristocrat sau ca un prădător, nici pe departe ca un om obișnuit, care făcea muncă de birou de la 9:00 la 17:00. Nu prea puteau ascunde asta, însă. Urmele de noroi ar fi fost nelalocul lor pe un membru al Gărzii, iar să îl deghizeze în cetățean obișnuit, săltat pentru interogatoriu, ar fi fost prea riscant.

– Strada următoare, mormăi Irene.

Spre deosebire de Kai, era un cetățean obișnuit, lucru pe care îl regreta uneori. Dar asta însemna că se pricepea mult mai bine să treacă neobservată. Părul ei șaten, comun, și trăsăturile banale necesitau efort să devină interesante sau mai atrăgătoare, nu doar „ordonate și curate“. Dar, pentru că în majoritatea timpului *voia* să treacă neobservată, reprezentau un avantaj în munca ei.

Din fericire, existau și femei în Garda Națională, și nu fusese nevoie să își ascundă sânii sau ceva de genul ăsta, pentru a trece neobservată. Republica Europeană care se dezvoltase după Revoluția Franceză crease această lume alternativă, oprimentă, crudă și foarte periculoasă, care însă le permitea măcar femeilor să se lase ucise în forțele sale armate. Probabil fiindcă aveau nevoie de toți cei disponibili, din cauza războaielor care nu mai conteneau... dar asta era, deja, altă discuție.

Mai dădură un colț, iar Irene aruncă o privire spre clădirea dărăpănată care reprezenta destinația lor. Abia dacă se mai ținea în picioare: pereții din cărămidă care se fărâmițau erau străbătuți de crăpături și îmbrăcați în iederă, obloanele erau blocate și acoperite cu graffiti, iar acoperișului îi lipseau țigle. Merseră până la ușa din față, de parcă aveau tot dreptul să se afle acolo. Kai bătu cu putere, așteptă un răspuns pe care nu-l primi și îi dădu un șut. Năvăliră înăuntru.

Kai se sili să vadă pe întuneric. Raze de lumină pătrundeau pe lângă marginile obloanelor, suficient cât să-i lase să observe starea jalnică a interiorului. Scara care ducea spre primele două etaje părea cu greu practicabilă, iar toată mobila dispăruse, câtă vreme pereții erau acoperiți cu dogmatice mesaje revoluționare.

Era posibil să fi fost cândva o bibliotecă, dar acum părea un hambar dărăpănat, în care, probabil, ar fi refuzat să stea până și vacile, căci era mult prea lipsit de confort.

– Nu înțeleg cum ar putea încă exista o Legătură spre Bibliotecă de aici, zise Kai.

– Nici eu. Dar, dacă ne duce înapoi la bază, e suficient pentru mine. Irene închise ușa în urma lor; fără lumina care pătrunsese prin ea, locul deveni și mai întunecat: Uneori, durează ani buni ca intrarea într-o lume să se schimbe. Poate chiar secole. Dar, fiindcă toate bibliotecile și librăriile locale s-au închis sau sunt sub pază armată, e cel mai sigur pe-aici.

– Ar fi, oare, deplasat dacă aș afirma că nu îmi place lumea asta alternativă? întrebă Kai.

Își descheie haina și scoase din ea cartea pe care fuseseră trimiși să o aducă, oferindu-i-o lui Irene care o luă, conștientă de căldura lui.

– Deloc. Nici mie nu îmi place.

– Cât va mai dura până când nu vei mai...

Kai căuta o cale pașnică de a se exprima, dar Irene era suficient de iritată de situație, așa că nu simțea nevoia să o înfrumusețeze.

– Până când nu voi mai primi toate misiunile dubioase? Dumnezeu știe! Sunt în perioada de probă, în fond. Nu există niciun termen.

Apoi, se simți vinovată când ochii lui Kai priviră în altă parte, iar el roși. În fond, ea era în perioadă de probă din vina lui, într-un fel. Își abandonase îndatoririle de Bibliotecară Rezidentă în altă lume, fără să anunțe, pentru că alergase să îl salveze după ce fusese răpit și transformat în sclav. Împiedicase și un război pe parcurs. Cu siguranță, avusese mult noroc că-și păstrase funcția, dar misiunile acelea erau prețul pe care era silită să-l plătească. Nu era corect să-i amintească de asta. Și nici nu o ajuta să sufere chiar ea: posomorala tindea să devină o furie corozivă sau un scenariu de genul „își vor da seama cu toții că au greșit și își vor cere scuze“. Niciuna dintre variante nu era de mare folos.